

Jus Canonicum In V. Libros Decretalium Distributum

novâ Methodo explicatum, Omnibus Capitulis Titulorum (qui in Antiquis, & novis Libris Decretalium continentur) promiscuè & confusè positis, in ordinem doctrinæ digestis. Adjunctis Aliis Quæstionibus Connexis, Quæ Ad Plenam Cujusque Tituli, Aut Materiæ Cognitionem, Et Expositionem Pertinent. ...

Respondens Libro secundo Decretalium : In Quo Ordo Judiciarius, Et Qvæ Ad Judicia Pertinent, Secundùm Utrumque Jus, Canonicum, & Civile Methodicè Tractantur, & Exponuntur ; Additus Est, Præter Synopticum Et Methodicum, Alius Index Alphabeticus A Pluribus Desideratus

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1675

Titulus. XV. De Eo, qui mittitur in poffessionem causâ rei servandæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98191](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98191)

SECT. II. De contumacia. pag. 238.

§. I. Quid, & quomplex sit contumacia, & quibus modis constituitur quis contumax? pag. 238.

ASSERTIO I. Contumacia est inobedientia commissa à legitime citato erga Judicem in ijs, quæ ad Judicium pertinent. Eaque est duplex, vera, & ficta, seu præsumpta, n. 20. Assert. II. Variis modis committitur contumacia, tum à Reo. tum ab Actore, n. 21.

§. II. Quomodo procedendum sit contra Actorem contumacem? pag. 239.

ASSERTIO I. Si Actor, post oblatum libellum, contumax sit, & non compareat, tum legitime citandus est, & si non veniat, procurator ipsius, si quem reliquit, citari debet; quod si neque hic veniat, vel si procuratorem non reliquit, citandus est Actor per publicum edictum ad domum eius, vel ad valvas Curia, ac tandem procedendum est ad testium receptionem, & sententiam definitivam, etiam lite non contestatâ, n. 22. & tribus seqq. Contra Actorem contumaciter absentem, etiam lite nondum contestatâ, recipiuntur testes, & fertur sententia definitiva, n. 26. Assert. II. Si Actor, qui ad certum terminum fecit citari Reum, Reo veniente, ipse non compareat, condemnatur in expensas à Reo factas: & si postea iterum petat citari Reum, non est audiendus, nisi caveat, se compariturum, n. 27. & seqq.

§. III. Quomodo procedendum sit contra Reum contumacem? pag. 241.

QUÆR. I. Quid jure civili statutum sit circa modum procedendi contra Reum contumacem? de hoc agitur, n. 29. & seqq. Assert. I. De Jure Canonico, si Reus post litem contestatam, sit contumax, tum vel liquet de causa, & ferri debet sententia definitiva, vel non liquet, & Actor immitti debet in veram possessionem, reservatâ Reo absenti quæstione proprietatis, n. 29. & seqq. Assert. II. Actor missus ex primo decreto in possessionem bonorum, rei custodiendæ causâ, si ob contumaciam, vel dolum Rei non possit immitti in possessionem bonorum custodia causâ, vel immissus expellatur, transacto anno, verus possessor efficitur, n. 31. & seqq. Assert. III. Si Reus Actorem mittendum in possessionem rei petita, custodia causâ, non admitrat: attamen postea ante finem anni veniat, & caveat de parendo juri, ex æquitate canonica non est puniendus, n. 33. & seqq.

§. IV. De alijs quibusdam penis, ac modis, quibus contumacia Rei punitur, aut coercetur? pag. 243.

ASSERTIO I. Judex quandoque potest, propter contumaciam Rei, rem peritam sequestrare, eumque condemnare Actori in expensas, n. 3. & seqq. Assert. II. Potest etiam in Reum contumacem absentem ferri sententia suspensionis, seu depositionis, & excommunicationis, & testes contra ipsum recipi, etiam lite non contestatâ, num. 37. & seqq. Assert. III. Si, postquam Actor intentionem suam probavit, Reus exceptionem peremptoriam opponat, eamque incontinenti, non probet, sed inducias petat, condemnabitur statim in expensas, quas si non solvat, arbitrio Judicis aliter puniendus est, n. 39. & duobus seqq. Assert. IV. Citatus ad totam causam, assignato certo termino ad comparandum, per se, vel per alium, si non compareat in termino, vel, si impeditus sit, quamprimum comparere potuit post terminum,

tanquam contumax condemnandus est in expensis à tempore citationis emissa, n. 42. & seqq. Assert. V. Sententia in causa beneficii, maxime, si contra absentem, & contumacem lata sit, non trahit in rem judicacam, quoad superiorem, quò minus possit de partium juribus inquirere, idque non stricto jure, sed ex gratia tantum, n. 44. & seqq.

§. V. Quomodo citandus sit Reus absens per contumaciam, si non reperitur, & an etiam appellans, & respondens, ante sententiam definitivam, denuo citari debeat? & utrum appellans ab interlocutoria postea posita a sententia contra se lata iterum appellare?

pag. 247.

ASSERTIO I. Si Reus citandus non reperitur, sufficit, si citatio affigatur in publicis valvis ecclesie, vel Curia, n. 46. & seqq. Porro illi, qui impediunt, ne ad eos possit citatio pervenire, vel eorum domicilium tunc adiri non potest, per citationem etiam extra dies solemnes publicè factas, & de mandato Papæ in Palatio Papali affixas januis majoribus ecclesie loci, in quo Papa cum Curia sua degit, ita contentantur citati, ac si ad eos personaliter pervenissent, n. 48. Assert. II. Appellans ab interlocutoria sententia Judicis, vel à gravamine, ante sententiam definitivam, non est denuo citandus ad ea, quæ facta sunt in Judicio, vel ad sententiam audiendam, nisi sponte renunciaverit appellati, n. 49. Assert. III. Appellans ante sententiam definitivam, si Judex citato, vel non citato, ulterius in causa procedat contra ipsum etiam absentem sententiam definitivam ferat, potest ille, qui prius appellavit, ab illa sententia definitiva, intra tempus debitum iterum appellare, nisi prima appellatio manifestè frivola fuerit, n. 50. & duobus seqq.

SERIES CAPITVLORVM.

IN ANTIQUIS,	c. 10. & ult. n. 46. & seqq.
Cap. 1. n. 33. & seqq.	IN SEXTO.
c. 2. n. 35. & seqq.	c. 1. n. 27. & seqq.
c. 3. n. 22. & quatuor seqq.	c. 2. n. 40.
c. 4. n. 29. & duobus seqq.	IN CLEMENTINA.
c. 5. n. 39. & duobus seqq.	Clemen. unica. n. 10. & duobus seqq.
c. 6. n. 42. & seqq.	In Extravagantibus.
c. 7. n. 44. & seqq.	EXTRA. unica. Incom. munes. n. 48.
c. 8. n. 37. & seqq.	
c. 9. n. 31. & seqq.	

TITULUS XV.

DE EO, QUI MITTITUR IN POSSESSIONEM, CAUSÂ REI SERVANDA,

pag. 249.

§. I. Quid sit missio, in possessionem bonorum ex primo decreto, & quis eius effectus, & quando, ac quomodo concedatur, & fiat? pag. 249.

ASSERTIO I. Missio ex primo decreto illa, quando Judex primò jubet partem presentem, ob contumaciam absentis, mitti in possessionem bonorum eius, custodia causâ, per quam immittitur in actione reali nec dominium, nec stabilis possessio Actori immisso acquiritur, sed Rei custodia tantum ita tamen, ut, si Reus intra annum suâ culpâ causam non restituat, immittitur in possessionem Reus possessor rei efficiatur, & quidem irrevocabiliter, salvo manente jure proprietatis parti adversæ absentis, num. 1. Porro, si per Reum absentem non sit

tit, quò minus intra annum cautionem præstare, ac possessionem reciperet; quia nimirum se sistere, & cautionem præstare, impeditus fuit, vel cautio oblata à Judice acceptata non fuit; tum etiam post annum cautio recipi, & possessio rei ipsi restitui debet. *num. 2. & tribus seqq.* **Assert. II.** Si Reus personali actione conventus contumaciter absit, ante litem contestationem; tunc Actor propter contumaciam Rei peremptoriè citati, examinato negotio, custodia causà immittitur in bona Rei, per quam immisionem Actor non acquirit veram possessionem, sed tantum detentionem, ut tædio affectus tandem veniat responsurus petitioni Actoris: & qui præterea sint effectus huius immisionis? *num. 6.* **Assert. III.** Si Reus, in cuius bona immissio facta est ex primo decreto, repetens possessionem, allegat, se contumacem non fuisse, restituitur in pristinum statum, præstita cautione, & dilata condemnatione in expensas, ad quas non condemnabitur, si postea constiterit, eum non fuisse contumacem: lectus, si de contumacia aperte constaret: tum enim non auditur, nisi expensas solvat. *num. 7. & seq.* **Assert. IV.** Si Reus personaliter citatus ad remotum locum se conferat, nec aliquis appareat, qui eum defendat, tunc Actor in possessionem, causà custodiæ, mitti debet. *num. 9. & seq.* Porro, si Reus ante citationem discessit, & post aditum citationis mandatum non compareat, nec alium defensorem habeat, ordinariè Actor in bona absentis Rei ex secundo decreto immitti non debet, nec bonorum venditio fieri, exceptis certis casibus. *num. 11.*

§. II. An missio in possessionem ex primo decreto, seu custodia causà fieri possit in beneficiis Ecclesiasticis? *pag. 253.*

QUÆRIT. I. An Actor immitti possit in possessionem beneficii, propter contumaciam Rei? Resp. negativè; sed statim proceditur ad recipiendas probationes, & sententiam definitivam, etiam lite non contestatà. *n. 12. & seq.* **QUÆR. II.** An, sicut in beneficio obtinendo, ita etiam in jam obtento non possit fieri immissio ex primo decreto in possessionem beneficii, propter contumaciam Rei absentis? aliqui affirmant, alij negant: communior sententia distinguit: vel agitur interdicto adipiscendæ possessionis; & non potest Actor mitti in possessionem beneficii ex primo decreto: vel agitur interdicto recuperandæ possessionis; & ordinariè debet Actor restitui in veram possessionem. *n. 15.* Porro, etsi in causis beneficialibus, & matrimonialibus, & quoties periculum in mora est, non debeat ob contumaciam Rei Actor immitti in possessionem, custodia causà, sed statim causa decidenda sit: in aliis tamen causis, in quibus aliàs, etiam lite non contestatà, ad sententiam definitivam procedi potest, inmissio Actoris in bona Rei contumaciter absentis fieri debet. *n. 16.*

§. III. Quid sit missio in possessionem bonorum ex secundo decreto Iudicis, quomodo, ac quando interponatur, & quis sit eius effectus? *pag. 255.*

ASSERTIO I. Missio ex secundo decreto est secunda jussio Iudicis, per quam Actor mittitur, ob contumaciam Rei in bona eiusdem, ita, ut verus, & stabilis possessor efficiatur, servatâ Reo legitimâ defensione super proprietate bonorum, quæ Actor prius custodia causà detinebat. *n. 17.* **Ass. II.** Secundum decretum interponi debet, ad petitionem partis, præviâ causâ cognitione, utrùm Reus legitimè impeditus, vel per contumaciam absit, & tunc Reus citandus est; quòd si non compareat, Actor ex secundo decreto mittendus est in possessionem: interponitur autem secundum decretum, post elapsum annum, nisi iusta causa aliud suadeat. *n. 18.* **Ass. III.** Judex Ordinarius, qui saltem mixtum imperium habet, potest interponere etiam secundum decretum: non autem Judex delegatus saltem ab Ordinario inferiore Papâ, vel Principe. *n. 19.* **Ass. IV.** Effectus secundi decreti est, ut immissus ex illo in possessionem, non tantum verus possessor fiat, sed etiam dominium rei acquirat, vel quasi, si Reus erat dominus, vel quasi. *num. 20.*

SERIES CAPITULORUM.
IN ANTIQUIS. *c. 4. & ult. n. 9. & duobus seqq.*
IN SEXTO. *c. 2. n. 2. & tribus seqq.*
c. 3. n. 7. & seq. *c. unic. n. 12. & seq.*

TITULUS XVI.
UT LITE PENDENTE NIHIL

innovetur. *pag. 255.*

§. I. Quando lis dicatur pendere, & quomodo intelligenda sit regula illa: lite pendente, nihil esse innovandum. *pag. 256.*

ASSERT. I. Lis dicitur pendere, quoad hoc, ut eâ pendente nihil innovetur, cum citatio à legitimo Iudice emanavit, & ad Reum citatum pervenit, vel per eum stetit, quò minus perveniret, dummodo in citatione ea sint expressa, per quæ plenè Reus citatus instrui potuit, super quibus in Iudicio convenitur. *n. 1.* **§. 2.** **Ass. II.** Postquam citatio emanavit, & ad citati notitiam pervenit, nihil est innovandum, per quòd litis pendente qualitas, statusve causæ immutetur, in præiudicium Rei citati, vel etiam Actoris. *n. 3.* Quænam requirantur ad inducendam litis pendentiæ. *ibid. in fine.*

§. II. De pluribus casibus in specie, in quibus nihil est innovandum, lite pendente. *pag. 256.*

ASSERT. I. Litteræ à Principe impetratæ, in quibus privatur quis, sine causâ cognitione, usu, seu possessione privilegij sui, sunt subreptitiæ, & invalidæ. *n. 4. & seq.* **Ass. II.** Similiter privilegium impetratum super re litigiosâ, seu lite pendente, in præiudicium alterius, cum quo litigatur, nullâ factâ mentione litis pendente, subreptitium est, & irritum. *n. 6. & duob. seqq.* **Ass. III.** Coniux accusatus de adulterio, ob quòd agitur ad separationem tori, non debet, lite pendente, ante probationem accusationis, privari possessione coniugali, seu separari. *n. 9. & seq.* Sed neque post probatum adulterium, ante latam sententiam, potest interdicti adultero usus matrimonij. *n. 11.* Porro, si quis, pendente lite, super matrimonio prius contracto, alterum legitimè contrahat, irritari non potest. *n. 12.* **Ass. IV.** Alienatio rei litigiosæ, pendente lite, facta est prohibita, idèq; nulla, vel saltem irritanda, quòd si de facto alienetur, ita, ut recuperari non possit, alia res æquivalens substitui debet, quæ alienari etiam non poterit, donec lis sit decisa. *n. 13. & seq.* ubi etiam additur, in quibus casibus res litigiosa alienari non possit: de pœna alienationis rei litigiosæ. *n. 14.* Sed neq; locari potest res litigiosa, saltem ad longum tempus. *n. 15.*

Ssss

§. III. Quo-